

Leidende gedachte: onderscheidingsvermogen

Eerste lezing

Het Evangelie der Waarheid (Codex I, Boek 3, pagina 29 en 30).

Alle verwarringen waarin de onwetenden verkeerden zijn in feite niets (onwerkelijkheid).

Net zo is het met hen gesteld die de onwetendheid hebben afgeworpen als de slaap, die ze niet voor werkelijk houden. Want evenmin beschouwen ze de gebeurtenissen daarin als werkelijkheden. Integendeel, ze laten die als een droomwereld achter in de nacht.

Ze achten de kennis van de Vader als het morgenlicht. Zo heeft ieder, toen hij onwetend was, gehandeld alsof hij sliep. En zo is hij tot kennis gekomen alsof hij ontwaakte.

Gelukkig de mens die zal terugkeren en tot zichzelf ontwaken. En gezegend is hij die de ogen der blinden heeft geopend.

Tweede lezing *alternatief I*

Het Evangelie der Waarheid (Codex I, Boek 3, pagina 22).

Iemand die kennis heeft doet de wil van de Heer die hem roept.

Hem wil hij welgevallig zijn en daarin vindt hij rust.

Wie zulke kennis heeft weet waarvandaan hij gekomen is en waarheen hij op weg is.

Hij weet dit, zoals iemand die dronken was nuchter geworden is en, weer tot zichzelf gekomen, zijn werkelijkheid herstelt.

Overweging

De eerste advent, het begin van het nieuwe kerkelijke jaar, de voorbereidingstijd voor de geboorte van het Licht. Het mooiste Licht wordt geboren in de duisterste nacht. Ontwikkel onderscheidingsvermogen voor dat wat werkelijk is en dat wat onwerkkelijk is. In de eerste lezing van lezen we "Alle verwarring waarin de onwetende

verkeerden zijn in feite niets". De beelden die we hebben moeten we achterlaten in de nacht.

Er wordt een beroep gedaan op ons vermogen om zaken te onderscheiden. Tussen goed en kwaad, tussen werken van het duister en de werken van het Licht. Op deze manier is de leidende gedachte van deze zondag helder of zit er meer achter. In de tweede lezing klinkt "Iemand die kennis heeft doet de wil van de Heer die hem roept. Hem wil hij welgevallig zijn en daarin vindt hij rust."

In deze zin schuilt een nog veel subtielere vorm van onderscheidingsvermogen. Eentje waar je misschien heel makkelijk aan voorbij gaat. Vraag je eens af waarom je het goede doet. Is dat omdat je er een speciaal gevoel bij krijgt of dat je er kan van genieten. Maar wat als je dat gevoel er niet meer bij krijgt, de zintuigen niet meer bevredigd worden, ben je dan teleurgesteld en stop je met het goede?

Als de zintuigen niets meer merken van dat al, is het of je op een nieuw gebied komt. Voor de zintuigen wordt het nacht, ze worden buiten werking gesteld. Niet om je te ontmoedigen, maar juist om je te laten groeien. En dat groeien kan als vervelend worden ervaren. Maar zolang de zintuigen nog in het spel zijn, zijn dan de goede werken, de meditatie, naar de kerk gaan of dienen aan het altaar dan niet omdat jij dat wilt, God dienen op een manier die jou goed uitkomt en op jouw voorwaarden.

De zintuigen worden in een duistere nacht geplaatst, zodat je je richt op de geest. Dat je alles niet doet omdat jij dat wilt, maar alleen doet om God te dienen. Niet zodat je er beter van wordt, maar slechts om God te loven en te eren.

Het ontwikkelen van het vermogen om te onderscheiden is van belang om niet alleen het goede te doen, maar ook met de juiste intentie te doen. Geheel op God gericht, enkel en alleen om hem te behagen.

In die duistere nacht die jou los maakt van het aardse, in die duistere nacht wordt het mooiste Licht geboren. Het Licht dat je naar God voert. "Hem wil hij welgevallig zijn en daarin vindt hij rust"